

“
Voor een sleutelfiguur uit de
gemeenschap is de situatie
geen momentopname
”

Lucia Lameiro Garcia
Coördinator NOOM (Netwerk
van Organisaties van Oudere
Migranten)

Doelgroep migranten

Eigen taal

Sleutelfiguur

Hoe is NOOM betrokken geraakt bij de onafhankelijke cliënt ondersteuning?

De afgelopen 4 jaar hebben we meegedaan aan 'Zorg Verandert', een voorlichtingsproject van het ministerie van VWS over decentralisaties in de zorg. Bij VWS wist men dat migranten, en oudere migranten in het bijzonder, nooit worden bereikt met die voorlichtingscampagnes. NOOM is het gelukt om bijna twintig duizend oudere migranten en mantelzorgers te bereiken en dat is ongekend. Dat hebben we gedaan door migranten voorlichters, vrijwilligers en sleutelfiguren te trainen die overal in het land voorlichtings- en gespreksbijeenkomsten hebben gehouden. In Rotterdam gaf dat aanleiding om samen met een aantal andere organisaties een klein project te starten dat verbonden is aan onafhankelijke cliëntondersteuning. De vragen komen natuurlijk niet alleen uit Rotterdam, dus we zouden best wel graag dit project breder willen opzetten. Dat heeft enige tijd nodig.

Waarom is bij dat project gekozen voor vrijwilligers uit de eigen gemeenschap?

Het zijn mensen die een vertrouwensrol hebben. Migrant ouderen praten makkelijker met vrijwilligers -die letterlijk en figuurlijk hun eigen taal spreken- dan met professionals. Als ze hulp vragen, geven ze expliciet toe dat de hulp van hun kinderen niet genoeg is, en dat doet niet zomaar iedereen. Dat is ook de reden dat keukentafelgesprekken vaak onvoldoende opleveren. Daar komt iemand langs en die gaat een aantal standaardvragen stellen. Wanneer de ouderen kinderen hebben, volgt de vraag of die niet méér kunnen doen. Het antwoord is dan: "Jawel hoor, jawel." Een instantie zegt dan vrij snel dat diegene geen hulp of ondersteuning nodig heeft of hoogstens een paar uur, terwijl onze vertrouwenspersonen weten dat die kinderen niet elke week langskomen of dat die zelf ook aan hun taks zitten en niet kunnen helpen. Een vrijwilliger die bij een gesprek betrokken is, kan dat dan ook inbrengen. Ze weten wat er allemaal op de achtergrond meespeelt. Voor een sleutelfiguur uit de gemeenschap is de situatie geen momentopname en dat is wel zo voor iemand die een intake komt doen.

Welke positie heeft de vrijwilliger wat jullie betreft?

Je moet als vrijwilliger niet de pretentie hebben dat je het werk van de professional kan doen. Wel zou het goed zijn als professionals en instanties er rekening mee houden dat de meest kwetsbare migrantengemeenschappen vaak het bestaan van de onafhankelijke cliëntondersteuning niet kennen. Dus is de vraag hoe we krachten kunnen bundelen, met als uitgangspunt: vertrouwen in elkaar, samenwerken en oog hebben voor wat vrijwilligers nodig hebben aan bijvoorbeeld training en begeleiding. Het is ook een erkenning van en investering in de eigen kracht van migranten(gemeenschappen). Dat komt niet alleen die kwetsbare groepen ten goede, maar ook de samenleving.